

Januari mijmeringen...

Ik ben in een dankbare stemming naar het leven toe. Is dat typisch voor de eerste maand van het jaar? Een terugblik en dankbaar zijn voor wie je nu bent en waar je nu staat?

Ik zou mij niet kunnen voorstellen dat ik in het bankmilieu zou gebleven zijn. Ik zou en moest ooit mijn eigen ding doen, mijn eigen keuze maken, zelf met iets vanuit mezelf naar buiten komen en in het beste geval ook andere mensen inspireren om gewoon meer echt zichzelf te zijn en niet een "imago-pop" voor een of ander bedrijf waarbij je de politiek van dat bedrijf nog moet verdedigen met het woord "wij". "Wij doen dit, wij doen dat" alsof het dan nog jouw persoonlijk bedrijf is ook!

Ik kan alleen maar vaststellen dat ik een mooi groeipad bewandel waarbij alles altijd weer telkens opnieuw (soms uiteindelijk) op zijn plaats valt, ongeacht de soms hobbelige of twijfelende weg daar naartoe! En de volgende stap is nooit mogelijk zonder de vorige, zo quasi "perfect" sluit alles op elkaar aan. Ik sta nog altijd verbaasd hoe compleet mijn "levensopleiding" naar zelfkennis is en vooral dan hoe geleidelijk en mooi ze zich ontrafeld heeft en zich nog steeds verder ontrafelt, tot op het punt waar ik nu ben.

Ondertussen kan ik ook met de nodige dankbaarheid zeggen dat ik onze show op het podium volledig beheers, ja ik beheers dat vak. Ik weet hoe en wanneer ik steeds weer in interactie met het publiek kan gaan, het stroomt, het varieert, het verrast, het ontroert...enzovoort...

Als ik terugkijk op mijn bankverleden, dan ben ik er echt fier op dat ik en vooral hoe ik die navelstreng naar zekerheid ten koste van mijn essentiële eigen zijn en wat ik belangrijk vind, doorknipt heb. Hoe ik mezelf met hulp van bovenaf en buitenaf, bevrijd heb van de "imago-pop" die ik niet meer wou zijn naar iemand die echt zichzelf kan leggen en geven in wat ze doet en hoe ze het doet.

Wat ook de toekomst brengt dit kan niemand van me afnemen en ik zou het nooit anders gewild hebben.